

ŚWIATOWY ZWIĄZEK
POLSKICH ŻOŁNIERZY ŁĄCZNOŚCI
ZARZĄD GŁÓWNY
WSOWŁ 05-131 Zegrze
r-k bież. W XV O/PKO bp Warszawa
Nr 1658-192008-132

K O M U N I K A T nr 7

I. Z życia Związku

Moment odsłonięcia tablicy pamiątkowej

UCHWAŁA

II WALNEGO ZJAZDU DELEGATÓW ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POLSKICH ŻOLNIERZY ŁĄCZNOŚCI obradującego 14 września 1996 roku w Zegrzu

Uczestnicy Zjazdu po zapoznaniu się ze sprawozdaniami Władz Naczelnych Związku o działalności w okresie międzyjazdowym oraz po wysłuchaniu dyskusji, uchwalają co następuje :

1. Zatwierdzić sprawozdania ustępujących Władz Naczelnych Związku i udzielić im absolutorium.
2. Zatwierdzić postanowienia Rady o nadaniu honorowego członkostwa Związku :

por. rez. Jerzemu KOCOTOWI za odtworzenie historii kobiecych kursów Juza w Zegrzu i doprowadzenie do pierwszego zjazdu Juzistek w maju 1991 roku ,

- mjr. mgr. Markowi ZAJĄCZKOWSKIEMU za opracowanie i wydanie cennej książki pt. "Wojska Łączności garnizonu poznańskiego 1918-1939" oraz pomoc w zorganizowaniu koła ŚZPŻŁ w Poznaniu

Nadać honorowe członkostwo Związku :

plk. prof. dr. hab. inż. Andrzejowi BARCZAKOWI Komendantowi -Rektorowi Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności za osobiste zaangażowanie w sprawy Związku i bezcenną pomoc umożliwiającą jego funkcjonowanie;

- plk. mgr. inż. Władysławowi MIERZWIŃSKIEMU, Szefowi Oddziału w Szefostwie Wojsk Łączności i Informatyki SG WP za życzliwą pomoc w rozwiązywaniu bieżących problemów Zarządu Głównego Związku

- plk. dr. inż. Markowi SUCHAŃSKIEMU, Komendantowi Wojskowego Instytutu Łączności w Zegrzu za okazywane wielokrotnie życzliwe zainteresowanie i wspieranie działalności Związku.

3. Powołać do Władz Naczelnych Związku następujące osoby ;

A. Do Rady Związku

z wyboru :

- kol. Felicję BANKOWSKĄ ;
- kol. Maxa ĆWIKLIŃSKIEGO-CLAYTON ;
- kol. Edwarda JABŁOŃSKIEGO ;
- kol. Stanisława KACZKANA ;
- kol. Władysława URBĄŃSKIEGO ;

z urzędu :

- gen. bryg. Witolda CIEŚLEWSKIEGO - Szefa Wojsk Łączności i Informatyki SG WP ;
- kol. Jerzego JUSZCZYKA - Prezesa Związku Łącznościowców w Londynie ;
- kol. Bernarda MIENKOWSKIEGO - Prezesa Oddziału ŚZPŻŁ Warszawa "Rakowiecka";

- kol. Tadeusza WIERNIKOWSKIEGO Prezesa Oddziału
 ŚZPŻŁ Warszawa "Świętokrzyska"

B. Do Zarządu Głównego Związku

- kol. Janusza FAJKOWSKIEGO ;
- kol. Bolesława GREJCZA ;
- kol. Stanisława MARKOWSKIEGO ;
- kol. Kazimierza MERTEŃ ;
- kol. Józefa OLSZEWSKIEGO ;
- kol. Tadeusza SKOCZKA .

C. Do Głównej Komisji Rewizyjnej

- kol. Ryszarda KALAMAGI ;
- kol. Juliana SICTARZA .

 przedstawiciela środowiska poznańskiego Związku, którego
 zapropomuje to środowisko.

D. Do Sądu Koleżeńskiego

- kol. Mieczysława KLUKEŃ ;
- kol. Andrzeja SIEKIERSKIEGO ;
- kol. Wandę ZWIERZYŃSKĄ.

4. Dokonać w Statucie Związku następujących zmian

- w § 36 pkt. 1 skreślić : "Kustosz Muzeum Wojsk Łączności";
- w § 37 skreślić pkt. 4 ;
- w § 42 skreślić : "trzech v-prezesów /organizacyjny, ds. historycznych, ds. socjalnych/" i na to miejsce wpisać : "v-prezesa".

5. Ustalić wysokość miesięcznych składek członków Związku na :

- 2 zł - dla członków zwyczajnych w kraju ;
- 2 USD - dla członków za granicą /z wyjątkiem kolegów z Litwy/.

 Składki o nowej wysokości obowiązują od 1 stycznia 1997 r.

6. Zbadać możliwość ufundowania sztandaru Związku.

7. Rozważyć celowość oraz uwarunkowania formalno-prawne ustanowienia Krzyża Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności, który byłby nadawany za wybitne zasługi dla łączności.

8. Przyjąć z goryczą do wiadomości decyzję o likwidacji Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności w Zegrzu. Otoczyć troskliwą opieką zbiory dokumentów, sprzętu i pamiątek, zgromadzone w Muzeum Wojsk Łączności, również po ich ewentualnym przekazaniu do Centrum Szkolenia Łączności w Legnicy i archiwów wojskowych.

9. Zintensyfikować działania zmierzające do dalszego rozwoju Związku i pozyskiwania środków na działalność statutową.

10. Wyrazić gorące podziękowanie Komendantowi-Rektorowi Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łączności Panu płk prof. dr. hab. inż. Andrzejowi BARCZAKOWI, jego Zastępcom, kadrcze i pracownikom cywilnym Szkoły - za stworzenie doskonałych warunków do sprawne-

go przeprowadzenia Zjazdu oraz serdeczny koleżeński stosunek do jego uczestników.

/Przewodniczącym Rady pozostał kol. WIERNIKOWSKI a Zarząd ukonstytuował się następująco : prezes - kol. MARKOWSKI, v-prezes kol. FAJKOWSKI, sekretarz - kol. MERTA, skarbnik - kol. OLSZEWSKI, członkowie Zarządu - kol. kol. GREJCZ i SKOCZEK/.

Przebieg Zjazdu

Obrady Zjazdu otworzył o godz.9.30 - Przewodniczący Rady Związku kol.plk Tadeusz WIERNIKOWSKI. Powitał zgromadzonych delegatów i zaproszonych gości. Na Zjazd przybyło 55 delegatów oraz honorowi goście : członek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji - gen. bryg. Henryk ANDRACKI, Szef Wojsk Łączności i Informatyki SG WP - gen. bryg. Witold CIEŚLEWSKI, Komendant WSOWI - plk prof. dr hab. inż. Andrzej BARCZAK, Szef WLiI Warszawskiego Okręgu Wojskowego - plk dypl. Wiesław BIELIŃSKI oraz Szef Wydz. Ogólnego SWLiI SG WP - plk mgr inż. Władysław MIERZWIŃSKI. Stowiska zagraniczne reprezentowali : kol. Wanda ZWIERZYŃSKA z Anglii oraz kol. plk dypl. Mikołaj PANKIEWICZ z USA.

Dla kierowania obradami powołano prezydium w składzie: kol. kol. Wanda ZWIERZYŃSKA, Mikołaj PANKIEWICZ, Tadeusz WIERNIKOWSKI, Władysław URBĄŃSKI i Stanisław MARKOWSKI. Na przewodniczącego prezydium wybrano kol. MARKOWSKIEGO. Przyjęto proponowany porządek obrad. Zgodnie z nim kol. MARKOWSKI przedstawił zebranym sprawozdanie ustępującej Rady Związku. Omówiono w nim stopień realizacji uchwały I Zjazdu ze szczególnym uwzględnieniem niepowodzeń w zakresie rozbudowy struktur terenowych, braku kontaktu z wielu jednostkami Wojsk Łączności oraz kolami Związku Byłych Żołnierzy Zawo-

dowych przy tych jednostkach, które stanowią potencjalne źródło rozwoju naszego Związku. Przedstawiono udział Rady w procesie wspomagania oddziałów łączności przy odtwarzaniu ich historii i przejmowaniu tradycji. Omówiono działalność Muzeum Wojsk Łączności z wymienieniem najhojniejszych ofiarodawców. Wyrażono gorące podziękowanie ludziom, którzy wspierają Związek umożliwiając jego funkcjonowanie. Należą do nich przede wszystkim : gen. CIEŚLEWSKI, plk prof. BARCZAK i jego zastępcy /plk Marian KOWALEWSKI, plk Marian MROZIŃSKI, plk Stanisław PACEWICZ/, a także Komendant Wojskowego Instytutu Łączności - plk dr inż. Marek SUCHAŃSKI oraz Dyrektor Wojskowych Zakładów Łączności w Czernicy Wrocławskiej - plk mgr inż. Jerzy SURMA. Przedstawiono wnioski o nadanie członkostwa honorowego naszego Związku /jak w tekście uchwały/. Przewodniczący Rady - kol. Tadeusz WIERNIKOWSKI wręczył członkom honorowym związkowe znaczki oraz krawaty wyprodukowane przez naszych kolegów z Londynu.

Po sprawozdaniu Rady nastąpiła przerwa w obradach, w czasie której dokonano odsłonięcia pierwszej tablicy na obelisku upamiętniającej łącznościową historię Zegrza. W obecności poczty sztandarowej, kadry WSOWI oraz uczestników Zjazdu odsłonięcia dokonali: gen. CIEŚLEWSKI, plk PANKIEWICZ i plk BARCZAK. Na tablicy z brązu są wymienione nazwy ośrodków szkolnych mieszczących się w Zegrzu od 1919 r.:

Ośrodek Wyszkożenia Oficerów Wojsk Łączności	1919-1921
Ośrodek Wyszkożenia Wojsk Łączności	1921-1923
Ośrodek Szkolny Wojsk Łączności	1923-1929
Centrum Wyszkożenia Łączności	1929-1939
Szkolny Pułk Radio	1948-1950
Oficerska Szkoła Łączności Radiowej	1950-1955
Oficerska Szkoła Łączności	1955-1967
Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łączności	1967-1997

Panie: Wanda Zwierzyńska i Olga Puszkari przed odsłoniętą tablicą

W czasie uroczystości przemówił Komendant-Rektor WSOWL plk prof. Andrzej BARCZAK. Jego wystąpienie zostało przyjęte z gorącym aplauzem i pobudziło wszystkich do gorzkich refleksji dotyczących niezrozumiałej decyzji o likwidacji naszej Szkoły.

**Wystąpienie Komendanta-Rektora
w czasie uroczystości odsłonięcia tablicy**

*Panie Generale!
Panowie Oficerowie!
Szanowni Państwo!
Drodzy Przyjaciele!*

Stanęliśmy dzisiaj w tym oto miejscu na szczególną zbiórce, do jednego w swym rodzaju apelu, jako świadkowie historycznego momentu. W ostatnią fazę wkracza realizacja wydanego w majestacie prawa rozpo-

ządzeniem Prezydium Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej z 7 czerwca 1994 r. na mocy którego: „... z dniem 30 września 1997 r. znosi się Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Łączności”. Przed Uczelnią ostatni rok akademicki i ostatnia promocja oficerska. Za dwanaście miesięcy przestanie istnieć w swym organizacyjnym i materialnym kształcie to wszystko, co przez 78 lat służyło kształceniu wojskowych kadr łączności. To wszystko, co nierozdzielnie kojarzyło się i kojarzy z Zegrzem, co spowodowało, że - w istocie - cała historia i tradycje Wojsk Łączności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej, zarówno te przedwojenne, jak i powojenne, swe korzenie mają w tym miejscu. To wszystko, co tak głęboko utkwiło w powszechnej świadomości Polaków, że ZEGRZE - to ŁĄCZNOŚĆ.

Na tę świadomość zasłużyły i zapracowały wszystkie pokolenia polskich łącznościowców. Ci, którzy w czasach II Rzeczypospolitej zdobywając tu w Zegrzu specjalistyczną wiedzę i umiejętności żołnierskie, we wrześniu 1939 r. stanęli do obrony Ojczyzny. Ci, którzy później, na wszystkich frontach tej najstraszliwszej z wojen z honorem i godnością, składając ofiarę krwi i życia, wypełniali najświętszy obowiązek - nieśli wolność Ojczyźnie oraz innym umęczonym narodom Europy. Były ich tysiące, niewielu pozostało - rozproszonych po wszystkich kontynentach. Także Ci, którzy po wojennej zawierusze, aż po dzień dzisiejszy, tutaj kształcili się i szkolili, a swoją wzorową służbą i pracą na różnych posterunkach dźwigali z ruin polski dom, budowali pomyślność Ojczyzny. Nieśli w swych osobach w Polskę najlepszy wizerunek swej *alma mater* - uczelni, która ich wykształciła. Są ich również tysiące. Także Ci, którzy w ciągu tych 78 lat byli tu nauczycielami i dowódcami, którzy z najwyższym poświęceniem nieśli swą wiedzę i doświadczenie kolejnym zastępom wojskowych łącznościowców. Wszyscy tę tożsamość łącznościową Zegrze ukształtowali, wszyscy tworzyli i tworzą do dnia dzisiejszego łącznościową tradycję.

Los okazał się szczególnie okrutny dla wszystkich tych zwłaszcza, którzy zapragnęli tu w Zegrzu, w Wyższej Szkole Oficerskiej Wojsk Łączności, zgromadzić materialne pamiątki tej tradycji i zbudować swoistą „Mekkę”, do której swoistego rodzaju pielgrzymowanie pozwoliłoby choć na chwilę wrócić do lat służby, do wspaniałej podchorążackiej młodości. Realizację tej idei zapoczątkował przed dwoma laty Zjazd Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności z okazji Jubileuszu 75-lecia kształcenia kadr łączności Wojska Polskiego w Zegrzu. Poczucie bezsilności i zmarnowanego wysiłku mają prawo mieć także Ci, którzy w ostatnich latach z takim zapalem, kosztem największych wyrzeczeń, uparcie zrealizowali to, czego inne wyższe szkoły oficerskie samodzielnie nadal nie mogą osiągnąć: uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów wyższych i nadawania swym absolwentom dyplomu inżynierskiego równoważnego dyplomom innych wyższych uczelni telekomunikacyjnych w kraju.

Zegrzyńska uczelnia to także szczególna część regionu, którego społeczność Jej istnienie przez wszystkie lata przyjmowała z dumą, a swój szacunek i przywiązanie do wojskowej tradycji najdobitniej wyraziło poprzez dwukrotne ofiarowanie sztandaru: po raz pierwszy w 1937 r. i po raz drugi - repliki pierwszego - dwa lata temu.

*Panie Generale!
Szanowni Zebrani!*

Mając świadomość, że z tej tradycji nie można zaprzepaścić niczego - a wszystko, co w historii oręża polskiego najszlachetniejsze - należy uczcić i podnieść do rangi symbolu - społeczność uczelniana postanowiła na trwale wpisać uczelnię zegrzyńską w **TO** miejsce i **TO** otoczenie. W bliskim sąsiedztwie budynków uczelnianych, gdzie trwała i trwała do dzisiaj nauka, a których znaczna część pamięta początki Obozu Wyszkożenia Oficerów Wojsk Łączności z 1919 r., tuż przy zabytkowym pałacyku, który - spełniając przez wszystkie lata rolę kasyna - pamięta tauty i bale oficerskie

oraz liczne uroczystości i święta - wojskowe i państwowe. Tu, w tym otoczeniu, stały już tablice pamiątkowe ostatnich roczników absolwentów uczelni. Pragniemy tu także pozostawić symbole, które - bez względu na to, jaka instytucja zostanie ulokowana w murach rozwiązanej uczelni - będą po wsze czasy świadczyć o tym, że właśnie tutaj przez 78 lat istniała kolebka polskich wojskowych łącznościowców.

Symbole te - to trzy glazy.

Największy z nich - pęknięty jak serca wszystkich polskich wojskowych łącznościowców. Symbol bólu, żalu i goryczy, ale i zarazem nadziei, że z dorobku wszystkich pokoleń zegrzyńskich łącznościowców nic nie zostanie zmarnowane, że - być może w innym miejscu i w doskonalszej formie - wszystko co najlepsze, zostanie odtworzone i zachowane. Ostateczna postać i kształt tego symbolu będą nadane dopiero w przyszłym roku. Odślonięcie - w dniu ostatniej promocji.

Drugi z glazów będzie poświęcony tym, którzy w historii zegrzyńskiego ośrodka zapisali się w sposób szczególny, którym powierzana była odpowiedzialność za kształtowanie jego oblicza dydaktycznego, społecznego, kulturalnego, a w ostatnim okresie - także naukowego: Dowódcom i Komendantom wszystkich instytucji kształceniowych, które tu w ciągu 78 lat zaistniały. Dowódcom i komendantom - którzy w różnych okresach, w różny aż po odmienną sposób, wywierali zasadniczy i decydujący wpływ na wszystkie dziedziny działalności zegrzyńskiego ośrodka. Każdy z nich wniósł swą pracą jakąś część tego, co dzisiaj stanowi o obliczu tej zasłużonej placówki dydaktyczno-naukowej. Na tablicy umocowanej do tego glazu, znajdują się ich nazwiska, a odślonięcie tablicy nastąpi również w dniu ostatniej promocji.

Dzisiaj glaz ten uwieczni nazwy wszystkich siedmiu ośrodków kształceniowych, które w murach uczelni funkcjonowały w latach 1919-1997. Instytucji, które kształcili polskich łącznościowców - rozwijały się.

zmieniały organizacyjnie i funkcjonalnie, lecz zawsze wypełniały swe zadania na najwyższym poziomie. Instytucji dydaktycznych, których absolwenci z dumą szczytają się tym, że w nich osiągnęli przepustkę do dorosłego, odpowiedzialnego, zawodowego życia. Korzystając z okazji Walnego Zjazdu Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności, tablicę z nazwami tych ośrodków odsłonimy za chwilę.

*Panie Generale!
Szanowni Państwo!*

Zegrze - jako ośrodek kształcenia kadr łączności Wojska Polskiego - przechodzi do historii. Za kilkanaście miesięcy zniknie z mapy polskich uczelni wojskowych. W organizacyjny i materialny niebyt popadnie wszystko to, co dla wielu z nas wydaje się tak drogie, tak bardzo bliskie sercu. Nie mamy na to wpływu. Musimy się z tym pogodzić. Pozostajemy jednak my - Ci którzy w tej uczelni się kształcili i w niej pracowali - i nasza pamięć. W niej żyć będzie wszystko to, co tutaj się zdarzyło: sukcesy i przełomowe dokonania, codzienny trud, a także porażki. W zbiorowym i indywidualnym wymiarze pozostaną one w naszych sercach i umysłach. Jestem przekonany, że wszyscy tu obecni uczynimy wszystko, aby pamięć o zegrzyńskiej *alma mater* została przekazana następnym pokoleniom Polaków, aby była to historia wiecznie żywa. Aby wielka rodzina polskich wojskowych łącznościowców, rozproszona po całym świecie, a jednak zorganizowana w Światowym Związku Polskich Żołnierzy Łączności, trwała silna, pełna wiary i nadziei, że chlubne tradycje Zegrza przetrwają. Uczynimy wszystko, aby hasło ZEGRZE było symbolem naszej jedności na wszystkich kontynentach, aby pojęcie ŁĄCZNOŚĆ miało wymiar nie tylko telekomunikacyjny, lecz także symboliczny - najlepszych, najszlachetniejszych więzi międzyludzkich - ludzi zjednoczonych swą profesją, służbą i umiłowaniem Ojczyzny, osiągnięciami i wspomnieniami, oraz miejscem, w którym dokonał się ich start zawodowy. To nasz obowiązek i moralny

dług wobec wszystkich tych zwłaszcza, którzy już odeszli. Także wobec tych, którzy w przeszłości współtworzyli i rozwijali system kształcenia wojskowych łącznościowców, a dzisiaj pozostają w stanie spoczynku bez możliwości działania. To także powinność i moralny obowiązek wobec przyszłych pokoleń - ocalić od zapomnienia historyczną prawdę.

O 11.30 wznowiono obrady wystąpieniem gen. CIEŚLEWSKIEGO. Szef WLiI SG WP - w imieniu Szefa Sztabu Generalnego, gen. broni Tadeusza WILECKIEGO oraz jego zastępcy gen. dyw. Mariana ROBEŁKA - przekazał zebrany pozdrowienia i życzenia owocnych obrad. Następnie przedstawił bieżące problemy i perspektywy rozwoju Wojsk Łączności oraz odpowiadał na liczne pytania. Po nim wystąpił Prezes kol. Władysław URBĄSKI przedstawiając sprawozdanie Zarządu Głównego. Prezes poinformował Zjazd o trudnościach z jakimi borykał się Zarząd w czasie swej kadencji. Wynikały one głównie z braku odpowiedniego lokalu w Warszawie, chronicznego braku funduszy oraz niemożności dotarcia do środowisk łącznościowych. Pomimo to, podstawowe zadania wynikające z uchwały I Zjazdu zostały zrealizowane. W drodze konkursu ustalono, a następnie wykonano odznaki związkowe, zakupiono niezbędne pieczęcie oraz co najważniejsze, utrzymano ciągłą więź z ogniwami terenowymi oraz indywidualnymi członkami Związku w Kraju i za granicą. W czasie swej kadencji Zarząd zbierał się 25 razy, w tym trzy posiedzenia były wspólne z Radą Związku. W ramach sprawozdania Zarządu zabrał głos skarbnik - kol. Józef OLSZEWSKI. Przedstawił Zjazdowi stan finansów oraz zasady gospodarowania naszymi pieniędzmi. Następnie wystąpił Przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. Aleksander WANKIEWICZ. Poinformował zebranych o wynikach trzykrotnej kontroli pracy Zarządu Głównego oraz jego gospodarki finansowej. Nie stwierdzono żadnych uchybień, wobec czego Komisja Rewizyjna wniosła o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Przystąpiono do dyskusji. Przewodniczący prezydium Zjazdu odczytał listy nadesłane przez kolegów, którzy nie mogli uczestniczyć w obradach. Kol. Jerzy JUSZCZYK - Prezes Związku Łącznościowców w Londynie - przysłał pismo, które przedstawiamy w dalszej części Komunikatu. Pplk prof. Stefan JODŁOWSKI skierował do uczestników Zjazdu : "...serdeczne pozdrowienia i życzenia, by Wasze obrady dały rezultaty, które będą kontynuacją pięknej tradycji żołnierzy i oddziałów Łączności". /od red.- w Zjeździe uczestniczył brat pplk JODŁOWSKIEGO - mieszkający w Warszawie prof. Józef JODŁOWSKI/. Po odczytaniu listu zabrał głos prof. Stefan HAHN, towarzysząc broni pplk JODŁOWSKIEGO z okresu konspiracji, przedstawiając sylwetkę swego przełożonego.

Kol. Antoni ORDAN z Konina, który ze względów zdrowotnych nie mógł przybyć na Zjazd, przysłał list, w którym pozytywnie ocenia pracę Zarządu oraz poziom wydawnictw związkowych. Przypominając dzieje Obrońców Poczty Gdańskiej proponuje by umożliwić wstępowanie do naszego Związku byłym pracownikom poczty, którymi przeważnie byli żołnierze rezerwy łączności. /od red. - taką możliwość daje nasz statut/. Sugeruje dalej, konieczność podwyższenia składek do 1.50 zł./mies. oraz uczestnictwa przedstawicieli Związku w Wojewódzkich Radach Kombatantów. Następnie zabrał głos członek Rady Związku kol. Bernard MIENKOWSKI. Oceniał pozytywnie działalność Zarządu, wyraził obawy o możliwość dalszego działania Związku po likwidacji WSOWŁ oraz sugerował konieczność szerszego korzystania z przychylności i możliwości Szefostwa Wojsk Łączności i Informatyki. Kolejny mówca - kol. Józef BŁESZYŃSKI wyraził oburzenie z powodu nieudzielenia odpowiedzi na nasz protest skierowany w marcu 1995 roku do najwyższych władz Rzeczypospolitej, dotyczący likwidacji WSOWŁ. zaproponował skierowanie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Następnie przedstawił wniosek o ufundowanie sztandaru i ustanowienie związkowego Krzyża Zasługi dla najbardziej zasłużonych łączno-

ściowców. Kol. Michał LASKOWSKI przedstawił propozycję podniesienia wysokości składek do 2 zł/mies. Kol. pplk Mikołaj PANKIEWICZ zaproponował podwyższenie składek członków zagranicznych do 2 USD/mies. Po zakończeniu dyskusji przystąpiono do wyboru Władz naczelnych Związku.

Światowy Związek Polskich Żołnierzy Łączności
Zarząd Główny - WSOWŁ 05-131 Zegrze.

6.9.1996

Drodzy Koledzy,

Serdecznie dziękujemy za zaproszenie nas Członków Związku Łącznościowców w Londynie na otwarcie Walnego Zjazdu Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności w dniu 14 września b.r. w Zegrzu.

Niestety, pomimo szczerych chęci, stan zdrowia i zapas sił, wiekowych naszych członków nie pozwala na taki wysiłek. Dlatego w Zjeździe tym partycypujemy duchowo, łącząc się myślą serdeczną, przekazując naszą opinię aby umożliwić rozrost naszego Związku ku wspólnemu pożytkowi.

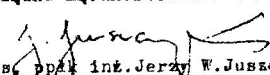
Dziś naszym wspólnym celem jest odbudowa społeczeństwa wolnego, zdolnego do bronięcia praw i swojej solidarności w granicach własnego państwa i skupisk polskich poza jego granicami.

Wprowadzając zapowiedziane poprawki do statutu Związku, należy mieć na uwadze, że skuteczność społecznego i koleżeńkiego działania zależy od swobody przejawiania się poglądów. Nasza działalność kulturalna, społeczna, religijna i koleżeńska zależy od wzajemnego szacunku zarówno w kraju jak i na emigracji, mimo że formy organizacyjne ulegną reformom czy przebudowom. Stworzony majątek społeczny pracą, poświęceniem, dużym wysiłkiem i ofiarnością musi być smaczony jako baza dalszej działalności. Polska diaspora w świecie pod względem strukturalnym wielce się różni od siebie i nie da się sprowadzić do wspólnego mianownika, więc nie starajmy się stosować jednej recepty na różne dolegliwości. Wszyscy potrzebujemy pożywienia do życia, ale stosujemy rozmaite diety.

I to są nasze myśli, które wraz z najlepszymi życzeniami przekazujemy Drogim Kolegom zebrany w Zjeździe, deklarując na cele Związku sumę 100 amerykańskich dolarów.

Łącząc koleżeńskie pozdrowienia

Za Zarząd Związku Łącznościowców w Londynie

Prezes,
pplk inż. Jerzy W. Juszczyk

W trakcie wyborów, kol. WAŃKIEWICZ zwrócił uwagę, że kol. MARKOWSKI nie może wejść w skład Zarządu, gdyż jako kustosz Muzeum Wojsk Łączności - zgodnie ze Statutem /par.36/ - wchodzi w skład Rady. Uchwalono więc niezbędne zmiany w Statucie i dokonano wyboru. Kandydatury przedstawione przez prezydium a także podane z sali, zostały przyjęte jednogłośnie. Po dokonaniu wyboru Władz Naczelnych, minutą ciszy uczczono pamięć łącznościowców, którzy w okresie międzyjazdowym odeszli na wieczną wartę. Wymieniono 39 nazwisk Kolegów, o których pamięć pozostanie wśród nas.

Na zakończenie obrad, przewodniczący komisji uchwałowej kol. Bolesław GREJCZ odczytał projekt uchwały Zjazdu, który został w całości zaakceptowany. O godz. 17.00 wspólna kolacja zakończyła II Zjazd Delegatów Światowego Związku Polskich Żołnierzy Łączności.

W czasie Zjazdu czynna była okolicznościowa ekspozycja najciekawszych dokumentów zgromadzonych w Muzeum Wojsk Łączności oraz zorganizowana sprzedaż książek. Można było nabyć wydawnictwo "Komendanci zegrzyńskiego ośrodka kształcenia wojskowych kadr łączności" oraz książkę kol. Bogdana KIELCZEWSKIEGO "Klucz i słuchawka" wydaną przez autora w 1992 r. opisującą jego konspiracyjne losy jako radiotelegrafisty Obwodu AK "Rajski Ptak". Były do nabycia również znaczki organizacyjne Związku.

W czasie Zjazdu, Pani Izabela NOWICKA-KUCZYŃSKA - szyfrantka w KG AK - zwróciła się z prośbą o kontakt do wszystkich, którzy wiedzą coś o konspiracyjnych szyfrach, lub posiadają jakieś dokumenty z tej dziedziny. Przygotowywana jest publikacja na ten temat wobec czego zwracamy się do wszystkich, którzy mogą w tym pomóc o kontakt na adres : Izabela NOWICKA- KUCZYŃSKA ul. Płatowcowa 17, 02-635 Warszawa, tel.44-17-65.

W Komunikacie nr 6 podawaliśmy orientacyjne koszty zakwaterowania i wyżywienia uczestników Zjazdu. Rzeczywistość okazała się łaskawsza. Zastępca Komendanta WSOWŁ płk dypl. Stanisław PACEWICZ podjął decyzję o bezpłatnym zakwaterowaniu uczestników a Zarząd Główny Związku pokrył koszty ich wyżywienia.

Odsłonięcie Obelisku z pierwszą pamiątkową tablicą, stało się możliwe dzięki ofiarności naszych członków i przyjaciół.

Podajemy listę ofiarodawców :

- Oddział "Warszawa Świętokrzyska" ŚZPŻŁ	120,00 zł.
- Zarząd Główny ŚZPŻŁ	300,00 zł.
- WZŁ Nr 2 w Czernicy Wrocławskiej	2.000,00 zł.
- WIŁ w Zegrzu Płd.	1.000,00 zł
- Jarosław FABRYCY z USA	270,00 zł
- Wanda i Henryk TONKIEL z Łodzi	20,00 zł
- Bolesław SOKÓŁ z Legionowa	20,00 zł
- Olga PUSZKAR z Gliwic	100,00 zł
- Jerzy POPCZYŃSKI z Gubina	10,00 zł
- Zbigniew CHRUSCIŃSKI ze Szczecina	50,00 zł
- Antoni CZOKAŁO z Warszawy	100,00 zł
- Jednostka Wojskowa 4055 z Hrubieszowa	40,00 zł
- SWLiI Krakowskiego Okręgu Wojskowego	31,00 zł

- Wrocławski Pułk Dowodzenia	29,00 zł
- Jerzy BRZOSTYŃSKI z Gliwic	10,00 zł
- Jerzy JUSZCZYK z Londynu	20,00 USD
- Władysław KOLEBUK z Londynu	20,00 USD

☞ Następną tablicą pamiątkową z nazwiskami wszystkich zegrzyńskich Komendantów, będzie odsłonięta w czerwcu 1997 roku w czasie ostatniej promocji oficerskiej w Zegrzu. Planuje się również w tym dniu, zakopać pod Obeliskiem pojemnik zawierający najważniejsze dokumenty z łącznościowej historii Zegrza. To co nad ziemią - to dla naszych prawnuków a to co pod ziemią - dla późniejszych pokoleń. Tradycje Zegrza muszą trwać wiecznie !

☞ 19 czerwca odbyło się w Londynie spotkanie członków Rady: kol. kol. JUSZCZYKA, ĆWIKLIŃSKIEGO-CLEYTONA i MARKOWSKIEGO poświęcone przygotowaniom do Zjazdu. Omówiono główne problemy dalszej działalności Związku, formy współpracy Kraju ze Związkiem Łącznościowców w Londynie oraz przyszłość wydawnictw związkowych. Ustalono m.in., że nasz, krajowy Komunikat przejmie, w razie potrzeby dotychczasowe funkcje Komunikatu wydawanego przez kol. JUSZCZYKA. Spotkanie odbyło się w zawsze gościnnym domu p.p. ĆWIKLIŃSKICH pod kuratelą uroczej gospodyni- kochanej Pani Danusi.

☞ 17 sierpnia b.r. w Muzeum Wojsk Łączności złożyły wizytę dwie córki nieżyjącego już plk łączności Jana CHAŁUPY. Pani Zofia mieszka w Warszawie a pani Danuta - żona plk łączności Jana JUREWICZA - przybyła ze Stanów Zjednoczonych. Pani Danuta JUREWICZ przekazała do zbiorów Muzeum kilka cennych dokumentów. Otrzymaliśmy m.in. dokument obrazujący przebieg służby plk CHAŁUPY oraz sprawozdanie plk JUREWICZA z jego udziału w Kampanii Wrześniowej.

Plk Jan CHAŁUPA rozpoczął żołnierską drogę w Drużynach Strzeleckich w Tarnopolu w 1913 r. Z wybuchem I Wojny Światowej wstąpił do Legionów Polskich i znalazł się w Legionie Wschodnim. Po jego rozwiązaniu /formacja ta została przez Austriaków rozwiązana ze względu na odmowę złożenia przysięgi - przyp. red./ został wcielony do armii austriackiej gdzie uzyskał stopień oficerski. W 1917 r. dostał się do niewoli włoskiej skąd w 1918 r. wstąpił do Armii gen. HALLERA i w 1919 r. przybył z nią do Polski. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej jako d-ca kompanii i batalionu piechoty. Po przeszkoleniu na kursach dla oficerów łączności w Warszawie i Zegrzu dowodził kompanią w 1 pl w Zegrzu a następnie w 3 pl w Grudziądzu. W latach 1923-1927 pełnił służbę w Szefostwie Łączności DOK VIII w Toruniu, 1927-30 był wykładowcą łączności w CWArt a 1930-35 zajmował stanowisko referenta łączności w sztabie 17 DP w Pińsku. W 1935 r. został wyznaczony na stanowisko kwatermistrza - z-cy d-cy 5 Batalionu Telegraficznego Legionów Polskich w Krakowie. Na wojnę w 1939 r. poszedł jako zastępca Dowódcy Łączności Armii ŁÓDŹ. Ranny pod Kolbielą dostał się do sowieckiej niewoli. Poprzez więzienia i łagry udało Mu się, w grudniu 1941 r., dotrzeć do Armii gen ANDERSA. Po przejściu Armii do Iranu i Palestyny brał udział w organizowaniu oddziałów łączności 2 Korpusu. Został wyznaczony na Dowódcę Łączności 7 DP a następnie na Dowódcę Łączności Bazy 2 Korpusu we Włoszech. Na tym stanowisku pełnił służbę do końca wojny. Rozstał się z mundurem - jak cała nasza Armia na Zachodzie - w Polskim Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia.

Plk Jan JUREWICZ po ukończeniu Korpusu Kadetów Nr 2 /Modlin - Chelmno/ wstąpił do klasy łączności Szkoły Podchorążych Inżynierii w Warszawie, którą ukończył w 1932 r. Skierowany do 5 Batalionu Telegraficznego Legionów Polskich w Krakowie dowodził tam plutonem a następnie kompanią. W 1937 r. został wyznaczony na stanowisko dowódcy szwadronu

łączności Podlaskiej Brygady Kawalerii. Na czele swego szwadronu wyruszył na wojnę i brał udział we wszystkich bojach Brygady w tym również w słynnym wypadku na teren Prus Wschodnich. Zakończył wojnę wraz z Brygadą w Grupie Operacyjnej gen. KLEEBERGA i został wywieziony do Oflagu Murnau. Uwolniony w kwietniu 1945 r. przedostał się do Włoch gdzie dostał przydział do Bazy 2 Korpusu na stanowisko z-cy komendanta Szkoły Podchorążych Łączności a następnie 1-go referenta Dowódcy Łączności Bazy. W 1946 r. został d-cą kompanii w Szkole Radiotechnicznej 2 Korpusu i wraz ze Szkołą znalazł się w Anglii, gdzie przebywał do końca 1951 r. Brał czynny udział w życiu kombatanckim, był założycielem i prezesem koła SPK. W styczniu 1952 r. przeniósł się do USA gdzie do dziś jest czynnym uczestnikiem życia społecznego Polonii. Odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari oraz Krzyżami : Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

☞ W związku z likwidacją naszej Szkoły w Zegrzu, budzi powszechny niepokój los Muzeum Wojsk Łączności i siedziby Związku. Otrzymujemy w tej sprawie liczne zapytania i wyrazy zaniepokojenia o naszą przyszłość. Otóż dzięki łańcuchowi ludzi nam życzliwych, problem znalazł - najlepsze z możliwych - rozwiązanie.

"A jak to było - opowiem": W maju b.r. ukazało się zarządzenie Szefa Wojsk Łączności i Informatyki SG WP dotyczące przedsięwzięć organizacyjnych związanych z likwidacją Szkoły. Jeden z punktów tego zarządzenia zawierał decyzję o przeniesieniu Muzeum Wojsk Łączności do Centrum Szkolenia Łączności w Legnicy. Decyzja w pełni zasadna z punktu widzenia łącznościowych tradycji, nie rozwiązywała spraw organizacyjnych Związku, jako że obecnie nasza siedziba znajduje się w Muzeum. Rozpoczęliśmy starania o pozostanie w Zegrzu. Najpierw Zastępca Dowódcy Warszawskiego Okręgu Wojskowego gen. bryg. Krzysztof OWCZAREK obiecał swoją pomoc i dał nam isierkę nadziei. Następnie Szef Planowania Strategicznego SG.

wypróbowany przyjaciel łączności i naszego Związku - gen. dyw. Marian ROBELEK /dziś już Zastępca Szefa Sztabu Generalnego/ obiecał załatwienie naszej prośby o lokum w Zegrzu i wreszcie pismo Szefa Sztabu Generalnego gen. broni Tadeusza WILECKIEGO do Dowódcy Warszawskiego Okręgu Wojskowego gen. dyw. Juliana LEWIŃSKIEGO /który jest dysponentem Zegrza/ i jego zgoda sprawiły, że siedziba naszego Związku oraz archiwum naszego Muzeum pozostaną w Zegrzu. Część wystawiennicza Muzeum będzie przeniesiona do Legnicy kiedy tylko zostaną tam stworzone odpowiednie warunki lokalowe. Nadwyżki muzealnego sprzętu gromadzone od paru lat, zostaną przekazane do Muzeum Wojska Polskiego a zbiory dokumentów archiwalnych, po ich uporządkowaniu i wykorzystaniu dla opracowania historii Wojsk Łączności - do Centralnej Biblioteki Wojskowej jako zwarty zespół dokumentów łączności. I tak oto, dzięki ludziom dobrej woli, Zegrze pozostanie nadal ogniwem naszych łącznościowych tradycji. Wszystkim Panom Generalom, którzy się do tego przyczynili składamy gorące podziękowanie.

☞ Od chwili powstania Związku czynimy starania o napisanie historii Wojsk Łączności. Powstały dotychczas fragmentaryczne prace dotyczące wycinków tej historii. Obecnie powstaje kompleksowe opracowanie okresu 1918-1939. Pan mjr rez. dr Zbigniew WIŚNIEWSKI, autor rozprawy doktorskiej o Zegrzu w latach międzywojennych, pisze pracę habilitacyjną o Wojskach Łączności w latach 1918-1939. Gotowy jest już rozdział o początkach łączności w Legionach, Korpusach Wschodnich i Armii gen. HALLERA. Objętość tego fragmentu to 80 str. rękopisu. Czynimy starania żeby wydać to w formie broszury. Nie wiemy tylko jaki powinien być nakład i jaka będzie cena tego wydawnictwa. Prosimy o zgłaszanie chęci nabycia broszury oraz zainteresowania następnymi wydawnictwami z tego cyklu. Według obecnych prognoz napisanie i wydanie całej historii może potrwać do pierwszych lat następnego wieku.

26 września, Zarząd Główny na swym pierwszym posiedzeniu omówił najważniejsze zadania do realizacji. Postanowiono na 18 grudnia zwołać wspólne posiedzenie krajowych członków władz naczelných, celem omówienia sposobu realizacji uchwały II Zjazdu. Postanowiono również odpowiedzieć na apel Okręgu "KRAKÓW" Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej i przekazać 250 zł na budowę w Bochni pomnika poświęconego ostatniemu Dowódcy Armii Krajowej - gen. bryg. Leopoldowi OKULIC-KIEMU.

W związku z uchwałą dotyczącą fundacji naszego sztandaru, zwracamy się do Koleżanek i Kolegów obdarzonych wyobraźnią i talentem plastycznym, o nadsyłanie propozycji dotyczących formy i kształtu tego sztandaru. Powinien to być symbol naszej jedności i wyraz łącznościowych tradycji, które pozostawimy naszym następcom.

Prezes Związku Łącznościowców w Londynie, kol. Jerzy JUSZCZYK przekazał 100 USD na cele naszego Związku. W czasie mojej wizyty w Londynie - w czerwcu b.r. otrzymaliśmy od skarbnika Związku Łącznościowców kol. Władysława KOLEBUKA 10 organizacyjnych krawatów zaprojektowanych przez kolegów z Londynu i tam wykonanych. Te krawaty Przewodniczący Rady wręczał na Zjeździe naszym honorowym członkom.

Kol. Felicja BANKOWSKA, Przewodnicząca Środowiska Kobiet - Żołnierzy Łączności Armii Krajowej a także członkini Rady naszego Związku, opracowała i przekazała do Muzeum Wojsk Łączności wykaz łącznościowców AK odznaczonych Orderem Virtuti Militari i Krzyżem Walecznych. Ponieważ środowisko londyńskie opublikowało w "Przeglądzie Łączności" Nr 1/38 z 1987 r. wykaz "Kawalerów Orderu Virtuti Militari w Wojskach Łączności" za okres 1914 - 1945 rysuje się możliwość sporządzenia pełnego wykazu, który byłby cennym przyczynkiem do historii Wojsk Łączności. Zwracamy się zatem do wszystkich, którzy mają pewne informacje

o łącznościowcach, Kawalerach Orderu VM - o przekazanie nam tych danych. Pożądane byłyby następujące informacje : stopień wojskowy w chwili nadania i z ostatniego awansu, nazwisko i imię, w jakim oddziale lub kampanii zasłużył na odznaczenie, data nadania, przez kogo odznaczony i jeżeli to możliwe - numer orderu oraz legitymacji do niego. W następnym Komunikacie lub Biuletynie opublikujemy posiadany przez nas wykaz odznaczonych łącznościowców.

Uczestnicy Zjazdu przed blokiem dydaktycznym

II. Z życia Wojsk Łączności

29 czerwca b.r. 2 Brygada Łączności w Walczu obchodziła uroczystość swoje podwójne święto : doroczne święto przejęte wraz z tradycjami Pułku Radiotelegraficznego II Rzeczypospolitej oraz dwudziestolecie powstania Brygady na bazie rozformowanego 1 pułku łączności. Uroczystości zaplanowane z wielkim rozmachem były wsparte finansowo przez miejscowych

przedsiębiorców, którzy utrzymują z jednostką ożywione kontakty. Wśród licznych, zaproszonych gości byli obecni m.in.: plk Mieczysław KLUKA, który "przyprzewodził" 1 p.l. z Warszawy do Wałcza oraz plk Stanisław MARKOWSKI organizator i pierwszy dowódca Brygady. Na uroczystej zbiórce - dowódca 2 Brygady Łączności plk dypl. Lech ZAKRZEWSKI wręczył najbardziej zasłużonym członkom kadry zawodowej pamiątkowe szpady. Następnie goście zwiedzili koszary w tym świeżo wyremontowany budynek jednego z batalionów gdzie żołnierze mają warunki bytowe o jakich nam wszystkim nawet się nie śniło. Po żołnierskim obiedzie w wyremontowanej stolówce /co za wspaniała grochówka !/, kontynuowano uroczystości w klubie garnizonowym. Wysłuchaliśmy i obejrzelśmy występ roztańczonego i rozśpiewanego dziecięcego zespołu złożonego z dzieci kadry garnizonu a następnie dowódca wręczył honorowe szpady i pamiątkowe medale zasłużonym dla brygady kombatantom i honorowym gościom. Po południu, w ośrodku wypoczynkowym brygady w Nakielnie nad jeziorem Betyń odbył się piknik. Oczywiście ognisko, kielbaski /z lekka zakrapiane/, śpiewy i tańce. Nawet krótkotrwała, deszczowa nawałnica nie była w stanie ostudzić nastrojów. Uczestnicy obdarowani jeszcze koszulkami z emblematami 2 Brygady Łączności, z żalem opuszczali Wałcz pełni niezapomnianych wrażeń i uznania dla kondycji tej wspaniałej jednostki oraz energii i talentów organizatorskich jej dowódcy.

III. Z żalobnej karty

21 czerwca 1996 r. zmarł w Londynie **pplk Władysław LEONARD**. Ur. 20.06.1911 r. w Warszawie. Absolwent X promocji Szkoły Podchorążych Inżynierii. Dowódca kompanii łączności 12 DP. Uczestnik wojny 1939 r. W niewoli sowieckiej więziony w Odessie i Tomsku. W Armii Polskiej w ZSRR dowódca łączności 10 DP. W 2 Korpusie zastępca dowódcy

3 Karpackiego Batalionu Łączności. Uczestnik kampanii włoskiej i bitwy o Monte Casino. Dowódca kompanii w SPŁ we Włoszech. Członek władz Związku Łącznościowców w Londynie i przewodniczący jego Komisji Historycznej. Zebrał, uporządkował i przekazał do Muzeum Wojsk Łączności wiele bezcennych dokumentów. Odznaczony : Krzyżem Walczących, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Monte Casino i Medalem Wojska.

23 października 1996 r. zmarł w Krakowie **por. Stanisław SENNISON**. Ur.13.04.1917 r. Absolwent Korpusu Kadetów nr.2 w Chełmnie a następnie - w 1937 r. - Szkoły Podchorążych Łączności w Zegrzu. Dowódca plutonu w 7 Batalionie Telegraficznym w Poznaniu, później w 5 Batalionie Telegraficznym Legionów Polskich w Krakowie. W wojnie 1939 r. - zastępca dowódcy kompanii łączności Grupy Operacyjnej "BIELSKO" Armii "KRAKÓW". Jeniec Oflagu w Woldenbergu. Po wyzwoleniu w 3 Karpackim Batalionie Łączności. Powrócił do Kraju i jako filolog pracował w krakowskiej Akademii Medycznej. Odznaczony Krzyżem Walczących i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

23 listopada 1996 r. zmarł w Warszawie **pplk Józef PIOTROWICZ**. Ur. 2.03.1909 r. W 1929 r. ukończył Szkołę Podchorążych Rezerwy Artylerii i wstąpił do klasy łączności Szkoły Podchorążych Inżynierii w Warszawie. Absolwent VIII Promocji w 1932 r. Był dowódcą plutonu w 6 Batalionie Telegraficznym w Jarosławiu a następnie w kompanii łączności 24 DP w tym samym garnizonie. W 1937 r. przeniesiony do Szkoły Podoficerskiej KOP w Osowcu. W marcu 1939 r. został wyznaczony na stanowisko oficera mob. w 1 Batalionie Telegraficznym w Zegrzu. Na wojnę 1939 r. odszedł jako dowódca komp. łączności 4 DP w Armii "POMORZE". Po bitwie nad Bzurą, w trakcie przebijania się do Warszawy, dostał się do niewoli w Łomiankach. Uciekł z obozu jeńców w Błoniu, przedostał się do Warszawy i wstąpił do ZWZ-AK. Był szefem łączności powiatu warszawskiego a na-

stępnie z-cą szefa łączności Obszaru Warszawa pod pseud. "FILIP". Po powstaniu Warszawskim w niewoli niemieckiej. Po wyzwoleniu dotarł do 2 Korpusu i został wyznaczony na d-cę Ośrodka Łączności w Ankonie. W 1947 r. wrócił do Kraju i pracował w Polskim Radiu, następnie w Centr. Zarz. Elektryfikacji Rolnictwa i Zakładach Energetycznych. W 1955 r. ukończył studia uzyskując tytuł inżyniera elektryka. Od 1974 r. na emeryturze. Brał czynny udział w życiu środowiska Kombatantów Łączności. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

30 listopada 1996 r. zmarł w szpitalu w Otwocku plk mgr inż. Mieczysław BAK. Ur. 18.02.1929 r. W 1949 r. wstąpił do Kompanii Akademickiej Politechniki Gdańskiej. Przeniesiony wraz z kompanią do Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie - ukończył studia w 1953 r. Skierowany do szkolnictwa łączności był z-cą szefa Cyklu Telefoniczno-Telegraficznego w OSŁP w Sieradzu a następnie OSŁ w Zegrzu. Od 1961 r. był szefem wydziału w pionie budownictwa łączności w Szefostwie Wojsk Łączności i szefem oddziału w Zarządzie Budownictwa Łączności. W latach 1974-81 był dowódcą Pulku Budownictwa Łączności w Zgierzu. Od 1981 do 1990r. pełnił obowiązki z-cy szefa Biura Inwestycji Łączności. W 1990 r. odszedł w stan spoczynku. Był aktywnym członkiem ZBZZ i naszego Związku, w którym działał od chwili jego powstania. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

Żegnamy naszych ZMARŁYCH KOLEGÓW !

Niech ICH żołnierska służba dla POLSKI będzie wzorem dla następnych pokoleń !

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI!

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego 1997 roku

składamy w imieniu Władz Naczelnych

ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU

POLSKICH ŻOŁNIERZY ŁĄCZNOŚCI

najlepsze życzenia wszystkim Łącznościowcom.

*Kierujemy je do Kombatantów rozsianych po świecie,
do Emerytów i Rencistów łączności a także do naszych Kolegów,
którzy pełniąc służbę w Oddziałach Łączności kontynuują tradycje
swoich poprzedników i stoją na straży suwerenności
i naszej OJCZYZNY.*

Opracował: S. Markowski

DRUK

Wydział Wydawniczy WSOWI, Zam. Nr 439/96. Nakład: 350 egz.